

Господине Бујошевићу,

Када сам прочитао текст „[Хајкачи из Форума](#)” и ту видео ваш потпис страшно сам се забринуо. Најискреније. Забринуо сам се за ваш новинарски професионализам. Искрено, боље сам мислио о том професионализму.

Одмах да кажем: сви ми добро знамо како није у питању Николаидисов текст, или боље речено само тај текст, него нешто много дубље, важније и опасније. Да није тако зар би саопштење Форума писаца које је за вас „разочаравајуће” толико узнемирило део јавности и разгневило неке наше политичаре? Да је све тако неважно и „разочаравајуће” не верујем да би „Политика” у последњих неколико дана овоме посветила више страница и то најударнијих а да нема медија који није о томе навелико писао. Министар унутрашњих послова тражио је смену управника Народне библиотеке а узгред спомињао и затвор.

Андреј Николаидис је један од најдаровитијих писаца бивше Југославије, добитник Европске награде за књижевност, жестоки колумнист. Али то је у овоме часу мање важно.

Важно је то да је његов толико спомињани текст већ био објављен на неколико српских портала и да није било ама баш никаквог реаговања. Лавину против Андреја покренули су просрпски црногорски опозициони политичари и медији, потом је прихватила српска жута штампа, а онда је на првој страници „Политике” осванула слика Андреја Николаидиса неуобичајено великог формата уз један опширан, преопширан текст који чак није у целини могао да стане на прву страну.

Шта је овде предмет спора? Не могу да верујем да нисте прочитали проглас Форума писаца, али тако изгледа. У Прогласу се спомињу само две ствари. Прво: да је критика Николаидисовог текста била заснована на „селективном цитирању” а да читав текст није стављен на увид. Верујем да се слажете како би било сасвим нормално да се у

„Политици” претходно објави читав текст а онда критика. Никако обрнуто. Накнадним објављивањем Николаидисовог текста овај предмет спора је окончан, мада са неоправданим закашњењем. Па нека чита и разуме како ко хоће. Проглас Форума писаца се тиме не бави. Шта је друго? Став потписника Прогласа да „српска политичка елита није одустала од својих хегемонистичких намера према Црној Гори, чему се Форум писаца одлучно супротставља”. Наравно, то може бити предмет полемике. Да постоји тежња хегемонији мисле многи у региону, а има их и у Србији који тако мисле. Па, хајде онда да полемишемо о томе, а не подмећите Форуму кукавичје јаје подршке тероризму. Где смо објавили да подржавамо тероризам? Нађите то место, па цитирајте, макар селективно. Нема тога. А највећи део вашег коментара управо то инсинуира.

Тензије су подигнуте до те мере да се добија утисак да би Србија, када би то било могуће, објавила и оружани рат Црној Гори. Маса, знамо то из искуства блиске прошлости, најуспешније се придобијају причом о националној угрожености, причом како нам сви раде о глави, од међународне заједнице до најближих суседа. Црна Гора је у свему томе најнепреболнија рана, многи се овде, а богме и у Црној Гори нису помирили да је Црна Гора независна држава. Дакле, Николаидиса треба некако уклопити у доказе о завери против Србије. А ових дана приче о заверама ничу као печурке после кише. Пуном брзином враћамо се у деведесете. Изгледа да од прошлости нисмо много научили. Једна стара пословица вели: „Само се будала два пута спотиче о исти камен”. Оно што се ви, господине Бујошевићу, морате запитати јесте зашто Србија и данас има тако лош међународни углед, зашто је у свађи са скоро свим својим суседима. Зашто су тензије са националним мањинама и етничким групама у самој Србији стално присутне и не смањују се. Забога, јесу ли сви остали у криву а једино ми у праву? Погледајте само како ваши дописници извештавају из региона? Тако што подстичу мржњу, реваншизам, углавном све најгоре. Колика је у томе и ваша одговорност? Има ли у томе хегемонизма?

Саопштење Форума писаца потписали су писци старије, средње и најдаровитији писци младе и најмлађе генерације. Потписи још увек стижу. Придружили су се и Иван Чоловић и Драган Великић. Јесу ли то неозбиљни, необавештени, компромитовани писци? Сложили се ви или не, то је нешто најбоље што Србија има на интелектуалном и књижевном плану.

И на крају још нешто, више лично. Молим вас, немојте „Политику” враћати у мрачне године Одјека и реаговања. Само неколико дана после убиства новинара Славка Ђурувије „Политикин” тадашњи дописник из Рима Драган Калајић изрекао је истинску „фатву” против Биљане Србљановић, професора Војина Димитријевића и писца овога текста, оптужујући их да наводе стране бомбе. Од „Политике” никада није стигло извињење за тако опасне и безочно изречене лажи.

(Политика)